

CRÍTICA DE TEATRE

Les dues formacions granollerines, instrumental i vocal, van aplegar forces en un espectacle de sonoritat àmplia i gran sensibilitat

La bellesa de la tendresa

L'orquestra de cambra, Amics de la Unió i el TAG celebren aniversaris amb un concert únic

La Nit de Bernat Vivancos. Cor Infantil Amics de la Unió, Orquestra de Cambra de Granollers. Música: Bernat Vivancos. Teatre Auditori de Granollers. Dissabte, 26 de novembre.

Granollers

Arian Botey

Una estrena mundial és sempre un esdeveniment,

i si li sumem celebracions amb la feliç coincidència del 20è aniversari de l'escola de música Amics de la Unió, els 25 anys de l'Orquestra de Cambra de Granollers i els 15 del Teatre Auditori, el concert prometia. I si els intèrprets són l'Orquestra de Cambra de Granollers i el Cor Infantil Amics de la Unió, dirigits per Edmon Colomer, ja veiem a venir un

concert que, per força, seria inoblidable.

Doncs vaig quedar molt curt amb les meves previsions, perquè vam tenir la sort d'assistir a una d'aquelles sessions que passen a la història. Un preludi instrumental magnífic, amb llarguíssimes notes que es prolonguen encara més en els violins, ens obra a aquesta nit de somnis i llunes. Alguns cantaires

del Cor situen 12 espelmes a la manera de les bateries de llum del teatre antic. A la paret del fons es projecten els títols de les cançons en un muntatge deliciós de suaus moviments de lletres, i on domina una frase que apareix repetidament: "Els de la solitud, que canten per amor, no canten per ningú". Dotze cançons amb lletres de poetes tan coneguts com Sal-

vador Espriu, Joan Papasseit, Pere Quart o Joan Margarit entre altres, s'aniran alternant amb preciosos interludis a càrrec d'un clarinet sol, que feia el paper poètic del gat de la Nit (magistral l'execució la de Teresa Nogueron), i ens portaran tot al llarg d'aquesta nit de manera impecablement perfecta. Música suau que comença al capvespre, amb vuit campanades.

LA NIT DESPLEGA TOTA LA SEVA SIMBOLOGIA

A cada cançó apareix un o dos gats més que van apagant d'una a una les 12 espelmes, i així passem pel Cel de Plata, veiem la lluna amagada darrere els arbres, enganyosa com sempre no deixa cantar l'ocell; arriben les cançons de bressol, no no-ni-neta no-ni-no, dorm no tinguis por, la sensualitat de l'espatlla ben nua, o la dona del pubis color blau marí; i ja endinsats a la nit gaudim d'un tema que trenca amb l'harmonia i només a base de música sense notes podem veure que tu ets com jo. I aquí, en un *flashback* de quatre ségles anem al ritme medieval d'una dansa amb rossinyols, per arribar finalment al despertar amb el cant dels ocells, a la manera més clàssica, amb un solo impecable d'Anna Costa i una interpretació insuperable.

Quedava l'última espelma, i va ser el mateix director qui la va apagar. Els aplaudiments finals, amb gran part del públic dempeus, no van fer altra cosa que corroborar que havíem gaudit d'una nit històrica, plena de bellesa i tendresa. Bravíssim!

Núria Noguera presenta a Cardedeu el llibre 'Tu i jo'

Cardedeu

A.B.

Més d'un centenar de persones s'havien aplegat per veure la presentació del llibre *Tu i jo*, de Núria Noguera. Un recull de 16 contes que es va originar en un curs d'escriptura de l'Ateneu Barcelonès. L'acompanyaven a la presentació una bona amiga, la Ingrid Van Gerven i la professora del citat Ateneu, Gemma Pellisa.

Tu i jo no és un llibre fàcil de llegir; són uns relats de ficció (segons insistia l'autora) però que representen una introspecció als moments més foscos d'una mare especial. Tot i que ens fa moure en un intricat laberint

d'històries aparentment alienes, sempre hi veiem els fantasmes reals de la mateixa existència movent-se entre línies. És un impressionant procés catàrtic de reconeixement d'aquests constants moments foscos que assetgen l'existència sense pietat.

Però *Tu i jo* necessita ser llegit, perquè mostra sense escrúpols aquells tabús que pretenen amagar les realitats tan presents en moltes famílies, com si no existissin. No, no tot és tan bonic. És un llibre necessari per poder conèixer totes les pors, dramemes infinits, que formen part del dia a dia de moltes famílies; per entendre'ls i acceptar-los, i així fer-los més propers. L'autora va desvelar

Núria Noguera, divendres a la presentació, amb dos exemplars del seu nou llibre

als assistents que està preparant un nou llibre sobre somnis, que apunta que serà una

bona continuació d'aquest. Començar a escoltar aquest món que neix al subconsci-

ent i només permet que el veiem a vegades. Després del somni brillarà el sol.